אגרות הראי"ה - כרך א' - אגרת קנט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: (תרס"ז, יפו)
נמען: רבני הגולה וראשי הקהילות

קריאה לגדולי ישראל לשוב לחבת בניין ארץ ישראל. בדורות הקודמים הדליקו צדיקים את אהבת הארץ, אבל בימים האחרונים התרחקו הגדולים מבניינה, והוא נמסר ל'חסרי דעה'. הרב קוק שמח שגם בדורנו קמו צדיקים לחבת הארץ, ומציג רב מסוים (המכתב קטוע, והסיום לא נמצא).

עיקרי הדברים

- קריאה לגדולי ישראל לחבת בניין הארץ.
- התרחקות הצדיקים - סיבת הירידה.
- המכתב קטוע.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] והוא אינו חלק מלשון האגרת.

ב"ה[1],

שאלו שלו'[2] ירושלים, ישליו אהביך. [תהלים קכב, ו-ט] למען אחי ורעי אדברה נא שלו' בך, למען בית ד' אלקינו אבקשה טוב לך.

הררי קודש ישאו ממעון הברכות שלו' רב ושפע ברכה, לכבוד רועי ישראל, רבנים גודרי גדר ועומדים בפרץ בעם ד', צדיקים יסודי עולם, קדושים וטהורים, גאוני עולם יושבי על מדין, וכל רבי המשרה, פועלי צדקות וקמים על נדיבות, אלופי קהילות יעקב, תומכי שה פזורה, אשר בארצות הגולה, יברכם צורם וברכות יעטה מורה שלו, מאדמת קודש, ממרום הר ד', מקדוש משכני עליון, מארץ חמדת אדון עולמים, מההר הטוב והלבנון, [דברים ג, כה] רב ברכות ושפע הצלחות עד בלי די מטל חרמון היורד על הררי ציון, מארץ המעוטרת בעשר קדושות, ["עשר קדושות הן: ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות..." (כלים א, ו)] שחוברה לה יחדו, [תהלים קכב, ג] להצמיח ישועה ותהילה, אורה ונחמה, להחיות לבב נדכאים, אסירי התקוה ושבים לבצרון, יחי לבבכם לעד.

מצאתי לנפשי חובה קדושה, להעיר ולעורר את כל לב טהור בכל יראי ד' וחושבי שמו, כל החיל אשר נגע ד' בלבבם, [שמואל א י', כו] הזוכרים מרחוק את ד' וירושלים [ירמיהו נא, נ] תעלה על לבבם, הדבקים בכל לב ונפש באמונה קדושה וטהורה באהבת ארץ חמדה, חמדת צבאות אדון עולמים ב"ה. כאשר אנחנו שרידי חרב, [ירמיהו לא, א] אשר מאת ד' היתה זאת כי נלקטנו אחד אחד [ישעיהו כז, יב] אל מקום בית חיינו, ויד ד' היתה עלינו להוציאנו מן אדמה טמאה, ולהביא אותנו אל קדושת ארץ אשר ד' דורש אותה תמיד, אה"ק[3] ת"ו[4]. והננו הרואים והיודעים, כי

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 שלו' - שלום
3 אה"ק - ארץ הקודש
4 ת"ו - תבנה ותכונן

הגיע עת לחננה, הננו עדי ראי[5], להעיד לכל עם ד', כי התנוצצות עת פקידה הגיעה, לבנות את ציון וחרבותי, ע"י[6] צאן עמו המתקבצים מארבע כנפות הארץ, לרצות את אבני קודש ולחונן את עפר ארץ חפץ. [על פי תהלים קב, טו] והנה מקדם זאת הופיעה עצת ד' על יחידי הצדיקים קדושי עליון מדורות שלפנינו, שהציתו לבת אש קודש שלהבת בוערת אהבת קדושת אה"ק בלבב עם ד', ומידם היתה זאת שנתקבצו יחידים ושרידים לארץ הנשמה, עד אשר חלקים חשובים ממנה היו ב"ה לגן עדן, וקהל גדול וחשוב של כללות כנסת ישראל הולך הוא ומתישב על אדמת קדשנו ת"ו, ועצם הזמן עת פקודת ישועה ורחמים, וכל הצרות הרבות והרעות עם גלי ים זועף ושבר על שבר אשר נקרה בבית ישראל, מרעי גויים אשר קמו לבלע ולהשחית ולאכל את יעקב בכל פה, [על פי ישעיהו ט, יא] כל אלה יחד מעירים ומעוררים את כל אשר נשמת אלקים חיים בלבבו, לשא בכח קול עז ולמלא ידים קודש לד', להתחזק לשובב יעקב אל אדמת קדשנו ת"ו, בכל ההתאמצות האפשרית, לשום בהר ציון פלטה [על פי יואל ג, ה] והתחלת צמיחת קרן ישועה והתנוצצות גאולה ופדות, אמנם מאד ידאב לב כי יראי ד' ואוהבי שמו, למראה עינים, אשר אף כי בדורות שעברו החרו החזיקו צדיקי הדורות יסודי עולם בכח קדושתם ואש להבת שלהבתם, יראתם ואהבתם, בקדושת אהבת בנין אה"ק ת"ו, ורק בכח הזיקים הגדולים, אשר הפיחו קדושי עליון בלבבות עם קדוש בא לנו הבנין הקדוש על אדמת הקודש, אשר עינינו רואות לשמחת לב והשבת נפש, אבל בימים האחרונים מעט מעט השתמטו אחד אחד מחבת בנין אה"ק כל צדיק וכל גדול באמת, בתורה ביראה בקדושה ובחכמת אמת, והבנין הקדוש הזה, שהוא מקור נפתח לחיי עולמים, לגוי קדוש ולכל העולמים כולם, הולך הוא ונמסר בידי חסרי דעה ודלי מעש, אשר על כן הושפל יקר תפארת חמדת ארץ חמדה בעוה"ר[7] והורד זיוה והדרה כמעט. והננו רואים, כי רק מאשר בתחילה נתנו צדיקי אמת מהודם על עצם חשקת קדושת חבת בנין אה"ק ותשוקת שיבת שבי הגולה אלי', מכל הארצות אשר נדחינו נפוצים בהם, - מכח זה יונקת היא החבה הקדושה בפועל ובמעשה גם כעת לבנין ציון והשרשת שורש ישועת ישראל עלי'[8] באמת ובצדקה. אבל כאשר במשך השנים הרבות רפו הידים של הבונים האמיתיים מהחזיק במעוז ארץ חמדתנו, וקיבוץ בני' לתוכה בחבת אמת, הולך הענין הקדוש והנורא הזה ומתרפה, בעת אשר החובה הקדושה היא כפולה ומכופלת להתחזק ולהתאמץ, לכונן ולהעריץ חבת בנין ארץ חיים ולקשר נשמות צאן קדשים אלי' באהבת קודש בפועל ובמעשה, לישב קהילות קודש מתמימי שלמי עם קודש על אדמת הקודש.

והנה מה מאד עלז לבי ואגילה באלקי ישענו ב"ה, כי גם בזה הראנו הארת פני המזרח, וחבת צדיקים רועי ישראל, המקשרים לבם לאביהם שבשמים בקדושת אהבת השי"ת[9] ויראתו, באמונה ודבקות בשכל טהור ואור צחצחות, ממקור הנשמה העליונה המופיעה מקדושת כנסת ישראל בכל דור דור ודור. גם לרבות בדורותינו האחרונים, הנה החלה להתנוצץ, ומפתח תקות ישועה, שנפתח כחודו של מחט, נקוה לד' שיאר לנו לפתח פתחים רחבים, כפתחו של אולם, ואורח צדיקים יהי'[10] כאור נוגה ההולך ואור עד נכון היום.

כי הנה העיר ד' את רוח אחד מיוחד מיחידי סגולה, חד מרבנן קדישי, אשר זכה להתבסם מקדושת אה"ק עוד בימי עלומיו ושחר טל ילדותו, ואור ד' הופיע עליו ברזי תורה וגנזי יראה בסתר חביון מאור ארץ חיים, הלא הוא כבוד

(הסיום לא נמצא לע"ע)

---

5 ראי' - ראיה

6 ע"י - על ידי

7 בעוה"ר - בעוונותינו הרבים

8 עלי' - עליה

9 השי"ת - השם יתברך

10 יהי' - יהיה

(עה"ק יפו ת"ו, תרס"ז).

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳